

Stavka v premogovnikih je preklicana; delo v rudnikih se bo v ponedeljek obnovilo

Lewis je odredil stavkovno glasovanje, ako bi podjetniki proti delavcem podvzeli kako kaznilno akcijo

WASHINGTON, 17. oktobra — John L. Lewis je danes preklical stavko premogarjev ter naznanil, da se bodo že v ponedeljek vrnili na delo.

Naši fantje-vojaki

Milwaukee, Wis.—Vile rojenice 'so se oglasile pri družinah Frank Koščak, Anton Bolskar, Jerome L. Lesnik in John Zagrodnik, kjer so pustile sinove, pri družini Frank F. Mihelich v West Allisu pa hčerko.—Poročili so se: Alfred Sorčič in Clara Kosciuk ter Louis Rozman in Madeline Nelson.

Kako je bilo med vojno v Vodicah nad Ljubljano

iz stareg
ojno v Vodicaх nad
jano

istusova vera uči, verujem
propadle slovenske duhovi
za Hitlerja borili in slovens
in spoštovanje pa tistim d
i brez moči in bili zaničeva
nskega življa.”

* *

30 do 70 imen, je kri zavrela
sru, stisnil sem zobe in si m
lil: 'Morda v prihodnjem bom
jaz ali mojih kateri.'

“Sovada smo se Slovenci le

Seveda smo se sluševalci lo-
v dva tabora. Banditje, tere-
in partizani—to smo bili v
imenovani tudi *podčlovek*.
drugi strani so bili izdajalci,
so švabom predajali ljudi—ti
bili zelo visoko čislani in do-
plačani z raznimi ugodnost-
Samo da je kdo enega ovadil
bilo izgovora zanj. Četudi je
la ovadba popolnoma izmišlj-
ali zlagana, šel si v internac-
v mučilnico ali pa na kol-
strel, ali pa so te doletele ra-
muke, kakršne bi si mogel sa-
hudi izmisliti.

"Grozot, katere je sloven
narod prestal, ne more človeka
roka popisati in ne jezik razlo-
ti. Koliko muk in grozot je
v grob ali pepel! Tisti, ki je
tako srečen, da je ušel z ne-
kaznijo, pa je moral molčati
kaj so delali z njimi; ako bi
izdal, bi bil takoj ustreljen.
vedem en resničen primer:

“Za Kamnikom v Črni so
vaščani vežbali in v njih bl
so bili gestapovci napadeni
partizanov. Ker švabi part
nom v gorah niso mogli do
ga, so 36 domačinov, ml
fantov in mož, postavili ob
zolec in jih na mestu ustrel
na kraju pokopati. Danes
kjer so prelili kri, raste r
trava po grobeh. To je bilo
1942. Jaz sam nisem videl, d
pa so šli gledat in tudi naš

Lucie

ko in Rudi sta videla, ker sta
tam v službi.

• Po gorah in hribih okrog gor-
njske ravnine so ljudje največ
trpeli, ker so se partizani naj-
več držali po visočinah, v dol-
inah pa so jim hrano dajali, ka-
dar ni bilo zasede, pa tudi stano-
vanje. Zato so pa švabi in nas-
protniki vasi požigali in rušili.
Seveda, tudi v hišah je morala
slovenski človek za svoje bra-
v in planinah dajati svoje življenje.
nenasitnemu nemškemu lintver-
ju Hitlerju.

bilo drugod, še ni bilo veliko uničenega. Sola, društveni dom in pri Lužarju je požgano. Od napada na padla na žandarmerijo je cerkev trpela škodo; okna s poslikaninami steklov so vsa zdobljena, zidovi dvorje pa ni dosti poškodovani. Žandarji so se zavarovali v dobro utrjenem farovžu, tako da teh švabskih bratov ni nobede podlegel.

“Žandarmerijske postaje s
bile povsod po farovžih, zato, da
če so bili napadeni po partizanih,
nih, so potem v svet tulili: ‘Slu-
venski banditje cerkve, javno
naprave in verske ustanove r-
šijo.’ O tem, kar so sami počel-
pa so bili seveda tiho. Vojska n-
gleda, kje se sovražnik zakoplj-
je to vsakemu jasno.

"Pri nas smo še zdravi: ose-
otrok in midva. Pa tudi sestra
Tvoja in njen mož sta doma
zdrava. Pri nas pogrešamo
mo Jožeta (letnik 26). Bil je
švabihih primoran v vojaške ter-
bil ranjen v roko in nogo, na-
hujše pa v pljuča. Notri je im-
železje in mu ga niso mogli vo-
vzeti, naker so mu začela plju-
gniti. Ranjen je bil takoj, ko
prišel v ogenj 13. avgusta 194-
Ležal je po bolnišnicah v Ne-
čiji do aprila, 1945. Prvi dopu-
iz bolnišnice je dobil ta dan,
pa se je pripeljal na Jesenice,
je ustavil Gestapo in mu rek-
"Za oberkrajnarja ni nobene
(Dalje na 2. strani)

S/Sgt. Louis Lozar je bil čast-

odpuščen od vojakov, kjer je žil 40 mesecev. Preko morja je nahajal 19 mesecev in se j se je vrnil iz Nemčije. V rrori, Minn., ima svoje starše, mor se bo pričelkom prihodnjega meseca podal na obisk s svojo soprogo Mary, ki je hči r. in Mrs. Louis Roytz, 17406 oyewood Ave. Po povratku iz iska se bosta nastanila na oyewood Ave.

USI VRNILI ROMUNOM EL MORNARICE

LONDON, 16. oktobra. — Moskovski radio je danes poročilo, da so ruske oblasti vrnilo komuniji del mornarice, katero Rusija zaplenila kot vojni plen.

Bled - okrevališče naših borcev

(Iz urada Slovenskega ameriškega narodnega sveta)

Bled, ta biser naše Gorenjske, je sedaj sprejel v svoje objame
okrilje naše junake, ki so ga osvobodili, naše borce, ki so
po tolikem boju in trpljenju potrebni počitka.

Takoj po prihodu na Bled je vojna oblast IV. Armije organizirala tu vojaško bolnišnico, kasnije pa preuredila samo za krevetišče izčrpanim borcem. Da se je to tako hitro uredilo, gre zasluga komandi mesta Radovljica.

Gestapo, ki je bila nastanjena po hotelih in vilah, je pustila vse v velikem neredu. Razbita okna in vrata, pokvarjene vodovodne naprave so našli povsod, kjer so se šopirili gestapovci. Dvajset ljudi je delalo en mesec dni, poleg pa še četa nemških ujetnikov, da so vse to očistili. Šest kamionov raznega poroškega materiala in municije so nabrali po vilah in hotelih. Blejski ribič Bijol in čolnar Pregelj Anton pa sta očistila jezero. Iz globlin sta potegnila za dvajset dobro naloženih voz različnega materiala: radioaparator, telefonskih central, iskalnih strojev, mitraljezov in municije in druge ropotije, katere so gestapovci v zadnjem hipu pometali v jezero.

Pod vodstvom politkomisarija Staneta Bertonclja je komanda mesta Radovljica organizirala več delavnic: mehanične, ključavničarsko, vodovodno, instalatersko, mizarsko in še veliko vneto lotila dela v popravilih in škodovanih hotelih. Največ pomanjivosti so pokazali delavci mehanične delavnice. Pod vodstvom tovariša Mandelca so dvajst delavcev v enem mesecu popravilo 180 motornih vozil. V tem številu je bilo tudi

precej generalnih reparatur, ki so zahtevale precej časa. Fantje so delali prostovoljno po 16 do 18 ur dnevno, da pokažejo naši vojski svojo globoko hvalnostenost.

“Park hotel” in “Grand hotel Toplice” nudita sedaj prijetno bivališče 114 oficirjem in borcem Jugoslovanske armade. Colni brziijo po zelenih valovih, iz njih pa odmeva peser veselih borcev po tej lepi blejski kotlini. Očak Triglav ponosno gleda na svoje zveste sinove, gleda in se raduje, ko vidi, da sedaj po prestanem trpljenju miru uživajo lepote slovenske zemlje, za katero so preživeli svojo kri. Skrivnosten mir, svoj ži zrak, sonce in zeleno jezero jim bo vrnilo zdravje in moč, da bodo z novimi silami popravili za delo za obnovo in dvig naše drage domovine.

Ponosen je Triglav na svoj rod ...
... vse je vihar razdjal,
narod pa zmeraj stal ...
Da, bolj trdno in samozvestno
stoji danes slovenski narod na svoji zemlji, kot kdajkoli v zgodovini.

naši borci delajo in se na svojih političnih urah pripravljajo za naloge, ki jih še čakajo. Tudi na vojaške vaje ne pozabijo. Vse gre po strogem vojaškem redu, za vsako uro je določeno opravilo. Ob večerih pa prihajajo v dvorani kazine zabavati (Nadaljevanje na 3. strani)

ENAKOPRAVNOST

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
 331 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-13
 Issued Every Day Except Sundays and Holidays
 SUBSCRIPTION RATES: (CENE NAROCNINI)
 By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
 (Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):
 For One Year — (Za celo leto) \$6.50
 For Half Year — (Za pol leta) \$3.50
 For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
 (Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
 For One Year — (Za celo leto) \$7.50
 For Half Year — (Za pol leta) 4.50
 For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
 (Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
 For One Year — (Za celo leto) \$8.00
 For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

Poblizje spoznavanje z našimi sosedi

Mnoge šole in občine širom Zed. držav preizkušajo nove načine v svrhu dosege boljšega razumevanja in odnošajev med različnimi skupinami. Eden teh načinov je spodbujanje mladih ljudi v šolah in starejših ljudi v občini ali kraju, da se uče spoznavati in ceniti medskupinske kulturne vrednote. Učitelji in vzgojitelji spoznavajo važnost medsebojnega izmenjavanja in spoznavanja kulturnih vrednot in to posebno v deželi kakršna je naša, ki se v nji stekajo in zlivajo v eno kulturo mnogih dežel sveta. Ena od teh vzgojiteljev je dr. Rachela Davis DuBois, ki je večakinja v pogledu medskupinske vzgoje. V svojih dveh knjigah, "Get Together Americans" (Zbližajte se Američani), in "Build Together Americans" (Gradijte skupno Američani), daje primere njenega načina vzgoje.

"Ameriška kultura je še v tvorbi," piše dr. DuBois. "Slednja oseba, slednji dom v deželi in slednja sosesčina ima priliko, da to kulturo obogati in poveča... kajti, mi vsi delimo drug z drugim naše najboljše tradicije, družinske običaje in narodne navade." Ona je spoznala, da se ljudje na tej podlagi radi zblizujejo in pridejo skupaj, a to posebno, ako je zato dana prilika v privatnih domovih, v majhnih javnih centrih, v šolah ali kjerkoli, kjer se lahko zbirajo medseboj ljudje v prijateljskem duhu. Ali, ona gleda predvsem nato, da pridejo ob takih prilikah skupaj ljudje, ki se radi različnih ozadij drugače ne bi družili medsebojno.

Kot pijonirka na tem polju človeških medsebojnih odnošajev, je imela dr. DuBoisova na razpolago kooperacije voditeljev raznih narodnostnih ter verskih skupin — kitajskih, italijanskih, poljskih, ameriških Indijancev, starih ameriških naseljencev, protestantov, židov, katoličnov ter drugih — in sodelovali so znajo tudi učitelji in šolske uprave. Spočetka je bilo delovanje na tem polju predvsem poskusnega značaja in poborniki ideje medsebojnega zblizanja različnih skupin so pronašli, da gotove obče stvari, kot spomini iz otroških let, domače navade ali običaji, posebnosti kuhinje, razni festivali in slično, zblizajo in spodbujajo ljudi k medsebojnemu prijateljstvu, ako vse to preživljajo in uživajo skupno pri prijateljskih sestankih mladih in starejših prebivalcev tega ali onega naselja ali kraja.

Dr. DuBoisova opisuje v svoji knjigi tipičen sestanek te vrste v sosesčini, ki je predstavljala mešanico narodnostnih in verskih skupin, ter s tem pokaže, kako njene ideje delujejo v praksi.

Pozorišče sestanka, ki ga opisuje, bi mogla biti družinska soba v katerikoli sosesčini, ali kulturno in javno zbirališče, šola, klub ali cerkev. Zbranih je kakih 30 ljudi in ti predstavljajo vso množico mešanice, ki jo je najti po ameriških mestih in naseljih. No, ti ljudje se predstavijo drug drugemu, prično z razgovori in pomenki, ter si pripovedujejo, kje so bili, ko jim je bilo deset ali dvajset let, kaj jim je bilo najljubše v gotovi letni sezoni, ko so še bili kratkohlanički ali pa dekletca v kratkih krilcih. DuBoisova pravi, da je naravnost neverjetno, kaj se zgodi, ko prične odrasli govoriti medseboj o svoji mladosti. Ob priliki enega takega sestanka je članica Hčerke ameriške revolucije (Daughters of the American Revolution), pripovedovala o svojih mladostnih spominih na življenje na zapadu, o tem, kako so na ranči spravljali ovce v staje. Kar naenkrat se je v pripovedovanje vmešala neka Romunka in v slabi angleščini vzkliknila: "O, tudi jaz se spominjam pesmi, ki smo jo peli, ko smo gnali črede ovac iz gorskih pašnikov proti domu." Zapela je tisto pastirsko pesem in članica DAR je bila globoko ginjena, ker spoznala je, da dasi je obstajala med njo in romunska priseljenka razlika v jeziku, je vendar obe družili soroden spomin na mladostne dni. Ob neki drugi priliki je bila neka protestantovka zavzeta nad tem, da se ni nikoli prej srečala z vpludno in očarljivo židovsko žensko, s katero se je pričela razgovarjati na enem takih sestankov. Židovka ji je povedala, da njene družine sosesčina ne gleda posebno prijazno in radi tega se nameravajo izseliti. Protestantovka je nato svojim sosedam in znankam dejala: "Treba bo nekaj ukreniti, da to prijazno žensko ohranimo v svoji sredi." Pred tem je bila ta protestantovska žena prepričana, da v njeni občini ni niti sledu takega zapostavljanja ali rasnih predsodkov.

Pod vodstvom dr. DuBoisove, ter na podlagi njenih izkušenj v več kot sto šolah, se je osnovalo šolske skupščine, potom katerih se je pričelo razvijati boljše medsebojno razumevanje, tako med študenti kot med učitelji. Prva podlaga delovanju v to smer je bilo enomesečno poučevanje tega predmeta v razredih. Zatem so dijaki in dijakinje (višjih in srednjih šol), podali program ali pa dramatično skico, ki so jo sami zamislili in spisali in katere je predstavljala gotovo potezo skupine, katero so si bili vzeli za predmet svojih tozadevnih študij. Na ta način so mladi igralci, uživajo v svoje vloge, v duhu preživljali občutke priseljenec, ko so skušali povedati, zakaj so prišli v to deželo. Istotako so igralci, ki so imeli vloge židovskih karakterjev, doznali kaj mislijo in čutijo ti toliko zapostavljeni in prezirani ljudje. V igrah ali skicah, katere so kazale življenje ameriških črncev ter njihov doprinos k ameriški kulturi, so imeli študentje priliko poblizje spoznati probleme in težave tega dela ameriškega ljudstva.

Po drugih šolah snujejo in prirejajo vzgojitelji slične programe, da s tem pomagajo zblizovati različne ameriške skupine ter tako prikažejo mladini kulturne in druge vrednote, ki jih je ena ali druga skupina prinesla s seboj, ter z njimi obogatila Ameriko v njenem kulturnem in duhovnem življenju, kot tudi v gospodarskem smislu. Dobro znamenje napredka na tem polju je čezdalje bolj rastoče število "delavnic" organiziranih v raznih kolegijih in univerzah po Ameriki z namenom, da se pomaga učiteljem in vodilnim javnim delavcem, ki si prizadevajo razviti te vrste delovanje v svojih šolah in krajih. Te delavnice jim pomagajo pri sestavljanju programov, nudeč jim primeren material in drugo. Obenem pa se za stvar zanimajo tudi šolske uprave v posameznih krajih, kar je vsekakor dobro znamenje.

PISMA IZ STAREGA KRAJA

(Nadaljevanje s 1. strani)

dopusta. Nagnal ga je nazaj v Nemčijo. Spotoma je šel v Celovec, da bi obiskal brata Rajkoto, ki je bil tam v zaporu, pa mu ga niso pokazali. (Zakaj je bil zaprt, bom pojasnil pozneje). Iz Beljaka je še eno prav žalostno dopisnico pisal, ker je bil že dve leti od doma, ampak pobegniti ni imel priložnosti, ker je bil predaleč. Takrat smo dobili zadnje pisanje od njega, zdaj ne vemo nič, kje je.

"Drugi so se že vrnili, iz ujetništva, a Jožeta ni od nikoder. Viljem je bil tudi v nemški vojski zajet 15. avgusta 1944 v južni Franciji. Šel je prostovoljno iz ujetništva k slovenskim partizanom v Titovo vojsko. V Primorju je bil ranjen v roko in nad kolenom ima zdroljeno kost. Zdaj že 14 dni ni nič pisal. Bojim se, da so mu nogo preč vzeli, ker v zadnjem pismu je pisal, da noga je še vedno 'nevtralna', bolečine pa neznosne in da ne ve, kaj bo.

"Ivan in Rafko sta tudi služila v nemški vojski. Rafko je dobil priložnost za beg, ubežal je koncem septembra, 1943. Ivan je ubežal decembra, 1943. Takrat se je pri nas začel križev pot. Začeli so preiskovati ponoči in podnevi, ker so iskali ubežnike. Nekaj časa so grozili, da me bodo preselili v celo družino. Vse so že popisali, da gremo v pregnanstvo, če ne izročim sinov nazaj v vojsko. Rešila sta me Vilko in Jože, ki sta bila še notri.

"A kaj pa, ko vaščani niso dali miru? Zandarjem so vedno tožili: 'Rožčeva dva po vasi živež kradeta in mobilizirata fante za partizane, požigata in napadeta avtomobile,' in vse take nemogoče stvari. V bajti sem imel na stanovanju neko zagrizeno družino Sivko. Ti so nas vedno stražili, ponoči in podnevi. Da je le kak človek k hiši prišel, pa so že stražo držali, češ, po kaj je prišel in če je kaj živeža odnesel za 'bandite.' To je bil cel hudič, ta haba, za celo vas, zame pa še posebno. Od tistega časa nisem imel pravice dobiti ne obutve ne obleke za celo družino, kakor tudi nobenega potrebnega orodja, da jati pe sem moral vedno več. Voziti in pokopavati sem tudi moral mrtve partizane.

"Pripomniti moram, da so bili pri nas eni Slovenci hujši kakor pa okupatorji. Ti so največ gorja naredili. Naj jim Bog odpusti, jaz za svojo osebo sem jim odpustil.

"No, do septembra 1944 je že še šlo, potem pa se je bela garda

(bele svinje) v Vodicah ustanovila in od takrat je bil moj obstoje zelo težak, zelo obupen. Hoteli so najprej Juleta k sebi vzeti. Sam se je branil in jaz sem mu tudi. Štiri dni sva na polju turšičo okopavala, ko bi bila delo lahko v enem dnevu opravila, da sva se skrivala in da nismo doma dobili. Ko je prenehal najhujši naval, so pa začeli po malem pritiskati, ampak udala se nisva. Proti žegnani nedelji so ujeli Cornovega Stefana, oziroma se je sam javil od partizanov k belim in izdal Ivana in Rafkoto, da sta doma skrita.

"Na roženkransko nedeljo popoldne mene ni bilo doma, sem bil pri Rebvu. Pa pridejo bele svinje—50 mož, pa sami vaščani—obkolili hišo, in okrogin krog postavijo strojnice, nato pa preiskava in pri tem najdejo Ivana in Rafkoto. Vzamejo oba s seboj in ju pošljejo na vojni sod v Celovec. Pri prvi sodbi je Ivan dobil 10 let, Rafko pa 15 let. V začetku 1945 pa je višje sodišče odločilo, da mora Ivan iti za dobo 12 let v taborišče v Dachau, Rafko pa je bil obsojen na smrt, toda čakal je še potrdila vojaškega sodišča. Na dan 26. marca pride eden v celico in pravi, da kdor ima 21 let zapora, mora iti takoj kopat na vrt. Rafko pravi 'jaz' in gre ven. Tisti stražnik je vedel, da je Rafko na smrt obsojen, a je molčal).

"Cim je Rafko prišel iz celice, je začel premišljati, kako bi pobegnil. Dopoldne ni mogel in si tudi ni upal. Ob petih popoldne pa pobegne. Šest po dva metra visokih ograj iz bodice žice je preskočil na begu. Pravi, da ne ve, kaj ga je čez ograje nosilo, ker so bile straže za njim. Hvala Bogu, ušel jim je. Domov je prišel 29. maja ob štirih zjutraj, tak okostnjak, da ne morem povedati. Lahko si misliš, kakšno presenečenje in strah nas je obšel, ker smo mislili, da je duh.

"Ravno pravi čas je pobegnil, kajti če bi bil še en dan tam, bi bil ustreljen. Ušel je na ponedeljek, v terek ob šestih zjutraj pa bi bil moral biti ustreljen. Pa Rafko ni vedel, da je bila že ura usmrtitve določena, to so povedali drugi, ko so prišli iz taborišča od tam.

"Julita so vzeli 10. oktobra, 1944. Ker se ni hotel vpisati v Rupnikovo brigado, so ga pretepli do nezvesti, da ima še danes po koži znake udarcev. Cel mesec je šel krla od njega, ko je šel na vodo. Potem so ga poslali v Begunje, od tam pa v Nemčijo v logar.

"Tako smo ostali s tamalim sami doma. Jaz sem moral še kar naprej kopati bunkerje, voziti gramoz iz jame in od Save, pa celo zimo žandarje voziti na razne kraje. Koliko sem prestal, ne morem popisati, samo to lahko povem, da je bilo grozno. Marsikatero noč sem mislil, da se mi bo zmešalo. Vstal sem iz postelje in šel ven, da sem si glavo malo ohladil.

"Čudili so se ljudje in tudi sam se čudim, da nas niso preselili. Samo Bog in Marija sta nam varovala, to trdno verujem. Imel sem pa tudi trdno vero, da bom vse prenesel in dočkal svobodo.

"Rudi je bil pa takrat, ko nas je švab zasedel, pod št. Vidom na Trati, kjer se je učil za mizarja. Dva meseca mu je še manjkalo do izpita, ampak po izpitu je ostal še kar naprej pri mojstru. Nato je med Trato in št. Vidom postala državna meja med Nemčijo in Italijo, da ni mogel nihče od civilistov skozi iti. S tem smo bili Slovenci prerežani na dveje. Rudi je ostal tam celo vojsko, ker Italija Slovencev ni klicala v vojno ali k vojakom. Po zlomu švaba je prišel domov. Ker je letnik vojaškega roka, se je zgledal k vojakom in Rafko tudi. Tako sta sedaj v službi pri narodni milici v Stakovcu za Kamnikom. Rafko pa je sedaj že en teden v Vodicah. Ivan in Juli sta pa doma.

"Ko ti ljudje svoje doživljaje pripovedujejo, je kar groza za poslušati. Skoro neverjetno je, da človek more toliko prestati. Še groznejše pa je to, da more človek človeka na tako grobne načine mučiti, da si more to izmisliti samo hudič. Ako bi te doživljaje samo eden pripovedoval, bi mu nihče ne verjel, ker pa vsak, ki pride nazaj, eno in isto povde, drži. Pravijo, da kdor je zdržal tri mesece, ko je prišel v logar, ta je še naprej zdržal. Lačni so bili pa tako, da kar je zrastle, vsako rastlino so sproti pojedli. Če je kateri v smeteh in odpadki dobil gnil košček krompirja, je bil tako dober, da še nikdar na svetu ni kaj tako

dobrega jedel.

"Kaj pa še vse povedo o mučenju in umiranju ljudi. Pravijo, to niso bili ljudje, pač pa živi okostnjaki, ki so prosili in si želeli, da bi se samo še enkrat najedli, potem pa zaspali in nikdar več zbudili. Popolnoma so pozabili na ves svet, nič jim ni bilo več mar.

"Ivana so v Pragi Čehinje ukradle iz vagona, ko se jih je cel vlak peljal v Dachau v krematorij za sežgati, ker tam, kamor so jih prej vozili, ni bilo več časa, ker se je ameriška vojska bližala. Na žalost nemškimi hudičem so Čehi račune prekrižali. Vlak so na slepo progo zapeljali z izgovorom, da niso proge proste. Vozili pa so le prazne vlake, pa samo zato, da so več revežev, oziroma okostnjakov rešili.

"Ivan pravi, da so Čehi gledali največ za Slovenci. Ko so ga v bolnišnici stehali, je imel samo 41 kil, danes jih ima pa 70, torej si lahko predstavljaj, kakšen je bil.

"Prosim Te, ne zameri mi zelo pomanjkljivi pisavi. Boš moral malo misliti, kaj pišem. Vidim, ko sem malo preletel pisanje, da je zelo pogrešno v besedah, in stavkih. Nimam nikoli časa pisati. Danes je praznik, pa sem se zaprl in skrli ljudem, da me ne najdejo, zato tudi pisma nimam časa popraviti, poleg tega pa še s hudo naglico pišem.

"Odlasati s pisanjem ne morem več, da odgovorim v tujnino svojim dragim, da še živimo na slovenski zemlji, čeravno se sam sebi čudim, da še živim, ker na zadnje so domači izdajalci hujši postali kot tujci. A zmaga je trdna vera v samega sebe in slovenski narod. Ostali smo na svoji zemlji, dasiravno preganjani in zaničevani od lastnih rojakov, in kar je bilo še bolj žalostno, od strani zapeljane duhovščine, ki nas je imenovala odpadnike vere.

"Bil sem skozi in skozi veren in tudi sedaj nisem vere izgubil. Verujem, kar Kristusova vera uči, verujem v Boga in Kristusa, v propadle slovenske duhovnike pa ne, ker so se za Hitlerja borili

NIČ MILA ZA SPODNJE PERILO?

Porabljenе masčobe so potrebne za izdelavo mila... kot tudi za nylons, elektrone likalnike in druge predmete, ki jih želite.

ODDAJTE VAŠE PORABLJENE MASČOBE!

in slovenski narod moril. Če in spoštovanje pa tistim dušnikom, ki so stali brez duše, bili zaničevani od odpadnih slovenskega življa.

"Na kratko Ti moram povedati, da imam veliko posla s porovskim gruntom, ker ni nena nega gospodarja na posesti. Poprej so švabi opravljali, pa ima to vaški odbor v občini in so meni to nalogo dali. Pravljamo, da bomo dali pravo stvo v najem, s tem pa je vsa dela, ljudi v vsem zadovoljni, na razna vprašanja odgovorimo.

"Se eno prošnjo imam do vas. Izgubil sem naslov mojega stre Micke, iz glave pa se ga ne spominjam, torej bi vas prosil, ako bi bila tako usluha, da bi to pisanje, ko predam kar naprej poslala moji soprozi in njeni družini. Ne Ti, ne se, se ne čudita temu, ker moji teči so zelo zrahljani.

"Ljuba sestra, pisati Ti ne morem, ker sem Tvoj naslov gubil, kajti v naši hiši so se dile in premetavale čudne stvari. Tudi smo morali skrivati zakopavati, kar nam je bilo go—obleko, obutev in spise, ko da se je mnogo tega pokvarilo ali uničilo, pa tudi pogosto veliko. Fantje imajo prav, za obleči, so v internaciji vsi trkali. Pa vsaj da smo živi in li, bomo že počasi prišli na Saj še ptice Bog oblači in živi.

"Bodite mi srčno pozdravljena cela družina Vaša. Pozdravi vsi Vodicani in Sloveni, zdrav od cele naše družine.

"Brat in svak,

"Ivan Juri

Dom

PRIJETNO ZAVETIŠČE—
 DA SE GA VESELITE IN V
 NJEM ODPOČIJETE
 NAPRAVITE GA PRIJAZNEGA
 NAPRAVITE GA UDOBNEGA!



139.50

ZOFA IN STOL

Krasno-kot-more-biti KROEHLER
 pohištvo za vaš dom danes in jutri

V temu pohištvu je več kakovosti in več vrednosti, kot je bilo kdaj prej zgrajene v KroeHLER izdelke. Je udobno in zaleđa boljše kot predvojno, ker KroeHLER inženirji so izdelali nove oblike in kroje v sedenju in naslanjajih, da vam nudijo popolno oporo. Pokriti so težkim, trajnim blagom v barvi, ki si jo vi izberete. KUPITE PO NAŠEMU LAHKEMU BUDŽETNEMU NAČRTU!

WATERLOO FURNITURE CO.

15428 WATERLOO RD.—IV 1717

nasproti Slov. del. doma

Odperto ponedeljek, četrtek, soboto od 9 do 9 zvečer
 Vsak torek in petek od 9 do 6 zvečer
 Zaprto ves dan ob srednjem

LAHKA ODPLAČILA — Ne računamo obresti ali stroške financiranja ako kupite na odplačila.

Bled - okrevališče
naših borcev

(Nadaljevanje s 1. strani)

na kulturne večere, katere na-
stvarajo sami, včasih pa jih
priredijo razvedrit kaka igralska
ali pevka skupina. Tako so v
Bledu, 5. t. m. gojenci Glasbe-
ne akademije iz Ljubljane pri-
redili našim junakom lep kul-
turni večer. Recitacije, petje,
tudi pa solospjevi so navdušili
borce in jih utrdili v spozna-
nju, da domovina dobro ve, ko-
liko dolguje svojim partizanom
in jim to skuša po svojih mo-
gostih povrniti.

(Prevzeto iz "Ljudske Pravice")
Reliurna akcija

Od našega zadnjega izkaza
nam za naše trpeče ljudstvo v
stari domovini, smo prejeli od
naših podružnic, nabiralcev in
darovalcev še naslednje vsote:
Podružnica št. 48 v Clevelan-
du, Ohio, nam je po svojem agi-
larnemu tajniku, br. Durnu, poslala
\$100.00 v pomoč bratom in se-
stram v stari domovini. Brat Gi-
li, blagajnik podružnice št.
St. Louis, Mo., je poslal \$200,
br. Speck \$30.00, Frank Sajovec
\$100.00, Math Speck \$10.00, po-
dr. Martin Petrovic, Wm.
Koyell, John Zgur, Missouri
No. 87 in 3rd Zone Air
Warden, in razni posamez-
ni so darovali manjše vsote.

Od tajnice podr. št. 56, Mil-
waukee, Wis., sestre Musich
so prejeli pretekli mesec
\$100.00, a ta mesec pa zopet
\$100.00 in \$100.00 pa SANSovi
našim akcijam, kar so prispe-
li razni zavedni rojaki in ro-
goslavci, 124.000 frankov za
naše osvobodene ujetnike v
Franciji in za naše otroke v Ju-
goslaviji 50 kg. čokolade, bon-
bonov in drugega živeža. Pri
nabiranju denarja za Jugoslo-
vanski Rdeči križ in darila za
jugoslovanske otroke, niso bili
darovalci samo iz Goriškega
okraja, temveč iz cele Primor-
ske, Istre, Reke in Trsta. Teh

Stegovec, John Reichel, John
Gorjanc, Mike Machek st., Jos.
Tomazin ml., Ernest Hafner, tri
osebe po \$3.00, štiri po \$2.00 in
sedem po \$1.00.

Podružnica št. 61, Indianapo-
lis, Ind., je priredila zabavo,
katere prebitek je namenjen za
pomožno akcijo \$40.00, in SA-
NSu v podporo pa \$40.00. Po-
slal je R. Medvešek, blagajnik
te podružnice. Minneapotska fe-
deracija društev, včlanjenih v
Ameriški bratski zvezi, je na
svoji zadnji seji odobrila iz bla-
gajne znesek \$25.00, katerega
smo prejeli od br. Lamutha,
tajnika - blagajnika federacije.
Pri podružnici št. 11 v Am-
bridge, Pa., je sestra Katarina
Grandovec nabrala vsoto \$15.00
od raznih darovalcev v manj-
ših zneskih. Brat L. Zeleznikar,
tajnik podr. št. 37, Joliet, Ill.,
nam je izročil poleg članarine
še \$10.00 za pomožno akcijo,
katere je daroval br. Joseph Mi-
kolich. Frank in Stefanijs Vra-
taric, Luzerne, Pa., sta prispe-
vala \$5.00, poslal tajnik podr.
št. 99, brat Baloch. Brat Venc
Palcich, Coraopolis, Pa., je po-
slal \$10.00; sam je daroval \$5,
a Mary Gorišek iz Frederick-
towna, Pa., pa \$5.00. Manjše
zneske smo prejeli od br. Kluna,
tajnika podr. št. 91, Chisholm,
Minn., in drugih. Vsem daro-
valcem in nabiralcem izrekamo
našo iskreno zahvalo!

Lep primer rodoljuba

"Nova Jugoslavija" z dne 22.
junija je priobčila članek pod
gornjim naslovom, v katerem
se poroča o veliki akciji soli-
darnosti naših Primorcev, ki so
nabrali med seboj ogromno vsoto
\$3,000,000 frankov za po-
moč razrušenim krajem v Ju-
goslaviji, 124.000 frankov za
naše osvobodene ujetnike v
Franciji in za naše otroke v Ju-
goslaviji 50 kg. čokolade, bon-
bonov in drugega živeža. Pri
nabiranju denarja za Jugoslo-
vanski Rdeči križ in darila za
jugoslovanske otroke, niso bili
darovalci samo iz Goriškega
okraja, temveč iz cele Primor-
ske, Istre, Reke in Trsta. Teh

naših rojakov, ki so zaposleni v
Marseljskem departmentu
(Francija) v raznih zaveznih
skladiščih in pri drugih delih
za zavezniške, je okrog 5,000.
Oni čakajo, da se vrnejo v do-
movino in čas bi že bil, da jim
zavezniški dajo možnost povrat-
ka na svoja domača tla.

Ti rojaki so bili najprej vsi
internirani od Italijanov na Sar-
diniji in grupirani v "Specijalne
bataljone". Po kapitulaciji Ita-
lije je večina njih napravila
prošnjo za vstop v Jugoslovansko
Narodno-Osvobodilno voj-
sko, toda njih prošnje so bile
odbite. Do meseca marca 1944
so ostali pod Italijansko oblast-
jo, nato so jih prevzeli Ameri-
kanci in jih prepeljali na bliž-
nji otok Korziko. Tam so delali
do njih premestitve v bližini
Marselja, kjer nadaljujejo z is-
tim zaposlenjem.

Znani dopisnik Prosvete, br.
George Gornik iz Bellinghama,
Wash., je obljubil, da bo v tem
letu daroval \$100.00 za naš re-
vni narod v starem kraju. Vsota
v dveh obrokih je bila poslana
pomožni akciji WRFASSD, v
New Yorku, in s tem obljuba tu-
di spolnjena, zakar mu v imenu
WRFASSD in naroda v stari
domovini, iskrena hvala.

Mirko G. Kuhel, tajnik.

Urednikova
pošta

Zabavni večer

Euclid, O. — Članice SZZ št.
14 v Nottinghamu priredijo za-
bavni večer s plesom v Sloven-
skem društvenem domu v
Euclid, O., v soboto dne 20. ok-
tobra ob 8. uri zvečer.

Namen te veselice je, da se
zopet nekaj daruje v vojaško
blagajno v Slovenskem društ-
venem domu na Recher Ave.

Ne bom opisovala kaj se mi-
sli narediti s tistim denarjem,
ki je že nabran v blagajni, ker
je to že naša tajnica malo opi-
sala.

Vljudo vas vabim, da se vde-
ležite v velikem številu, da se
ta blagajna še malo poveča, ker
kar je sedaj nabrane, je v re-
snici še vse premalo za trud
in trpljenje naših vojakov, po-
sebnost pa za ranjence.

Torej cenjeno občinstvo, vde-
ležite se v velikem številu ter
s tem pokažite, da so vam pri
srecu naši fantje.

Za dobro zabavo in ples bo
vsestransko preskrbljeno.
Na' svidenje!

M. Yapel.

OGLAŠAJTE V —
"ENAKOPRAVNOSTI"



"Jaz vam bom povedala nekaj,
kar mi je moja mama povedala!"

"KAR MOJA MAMA PRAVI je, da
mora vsako majhno dekletce, ki hodi v
šolo, imeti vid-ohranjujočo razsvetljava
za njene domače naloge.

"Zato mi je moja mama nabavila
vid-ohranjujočo svetilko—in moj bratec
in moja sestra tudi imata vsak svojo!"

"Moja svetilka, mi zelo olajša doma-
če naloge—in mi pomaga dobiti tudi
boljše reči!"

SLEHERNI UČENEC POTREBUJE vid-
ohranjujočo svetilko za branje, pisanje
in računanje—in za protekcijo proti
napenjanju oči.

Ali veste, da so skoro vsi otroci rojeni
z perfektnimi očmi—toda, da napenja-
nje oči tekom let v šoli in kolegiju mno-
gim povzroča očesne nepravilnosti? Dej-
stvo je, da ima 7 izmed 10 odraslih, po-
kvarjen vid.

Da obvarujete vaše otroke in vas sa-
me proti napenjanju oči... da napra-
vite vaš dom bolj prijeten, varnejši
prostor... preskrbite dovolj vid-ohra-
njujočo razsvetljava. Vi bi morali ime-
ti vsaj eno vid-ohranjujočo svetilko za
vsakega člana vaše družine.

**VID-OHRANJUJOČA SVETLOBA JE
TAKO POCENI**, da boste komaj zapa-
zili razliko v stroških med slabo raz-
svetljava in moderno razsvetljava, ki
bo obvarovala vaše oči in zdravje.

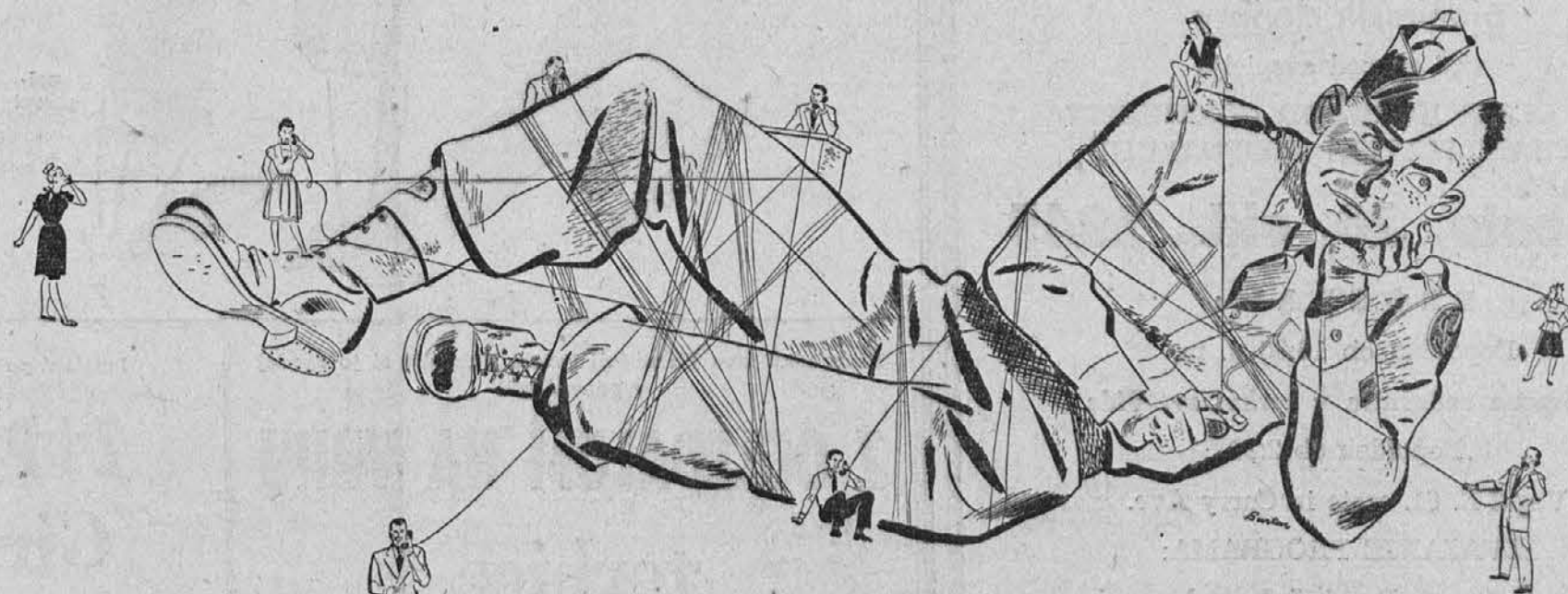
Dejstvo je, da več ko vam elektrika
služi v vsakem oziru, tem manjša je
povprečna cena vsaki enoti. The Illu-
minating Company nudi elektriko za ra-
bo na domu po najnižji povprečni ceni
v 53 letih... in cena se še vedno niža!



The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE

SIGHT IS PRICELESS • LIGHT IS CHEAP

ZAKAJ JE BIL PROSTAK GULLIVER SMITH ZADRŽAN...



TUNE IN "THE TELEPHONE HOUR"
Mondays at 9 P. M.
WTAM • WLW • WSPD • WHIZ • WLOK

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Marsikateri domotožen G. I. je lahko rav-
no tako efektivno povezan kot je bil le-
gendarni Gulliver, vsled lahkomišelnosti ra-
be dolgo-distančnih zvez v teh dneh. Nih-
če izmed nas ne bi namenoma zastavil
pot radostnemu prvemu klicu vojaka, ki
se vrača k svojim domačim, na domu. To-
da dolgo-distančne linije so sedaj tako za-
poslene, da brezpotrebno dolg govor ali
nepotrebni klic lahko baš to naredi.
Torej, zavzemimo se in pustimo čisto pot

našim zmagovalnim G. I.'s s tem, da stori-
mo dvoje stvari:

1 Napravimo samo nujne dolgo-dis-
tančne klice tekom prihodnjih par
mesecev, ko bodo žice natrpane z kli-
ci vojakov domov.

2 Bodimo kratki. Ko bodo drugi ča-
kali, vas bo operatorica opomnila, re-
koč: "Prosim, omejite vaš klic na pet
minut."



GEORGE MACRICOSTAS
"THE GOLDEN GREEK"

Našega rokooborbo se je prošil spoprijela Bob (Strangler) Wag-
ner in Ole Olson. Oba rokoobor-
ca sta priznana kot zelo spretna
in izurjena, ter obeta to bi-
ti živahna bitka za zmago. Po-
leg njihju bodo nastopili tudi dru-
gi rokooborci.

Gostilničarjem, trgovcem, društvom
in posameznikom — naznanjamo,
DA VAM SEDAJ LAHKO POSTREŽEMO Z
RAZNO-VRSTNIM PIVOM

GROSSVATER

(SPRING WATER)

ALE -- HALF & HALF

Se priporočamo

Double Eagle Bottling Co.

John Potokar in sinovi, lastniki

6517 St. Clair Ave. Henderson 4629

TEREZA ETIENNE

JOHN KNITTEL

(Nadaljevanje)

"Da! — Preklarije imam v planini," je nadaljeval Anton Jakob, "nekaj so se skregali. V službi imam mlado osebo, Lahinjo. Vrag vedi, kaj vse o njej govorijo! Povod je bila prepira. Zdaj sem prišel k vam, da bi poizvedel, če veste kaj natančnejšega o dekletu."

"Ej! Komaj!" je vzkliznil gospod Blaser na videz zelo začuden. "Katera Lahinja naj bi bila to?"

"Dekla Etienne."

"Pogledati moram njen krstni list! Trenutek!"

Z nedolžnim uradnim obrazom je odprl veliko knjigo. Anton Jakob ga je opazoval, kako je iztegnil vrat in si potisnil očala po svojem dolgem, tankem nosu, medtem ko je svoj modrikasti noht vlekel ob vrsti imen.

"Zdi se, da je zelo pokvarjena stvar," je dejal Anton Jakob. "Sedela je v ječi, kakor pravijo, umorila je svojega otroka in vrag vedi kaj še vse. Ali pa je imela morda očeta, ki je bil zaprt kot morilec? Smolo imam, da sem jo vzel! Človek ne sme nikdar najemati služinčadi, ne da bi zahteval sprave."

"Res je, tu! Tereza Etienne-Mariano! Sem že našel. Iz Sitte. Ena in dvajset let stara."

"Ali je bila zaprta?" je vprašal Anton Jakob.

Gospod Blaser ga je pogledal. "Ne, ne! Moral bi vedeti, če bi storila kako kaznivo dejanje."

"Toda ves svet je prepričan, da ima nekaj na duši," je na-

daljeval Anton Jakob. "In zaradi tega sem prišel k vam."

"Brea dvoma ni niti polovico tako hudo, kakor menijo ljudje."

"In hudo? Kaj pa pravijo slabega o njej? Mislim, da vi to veste, gospod Blaser," je dejal Anton Jakob s hladnim smehljajem.

"Ah, saj veste, gospod Muller, ljudem se ne da dopovedati, da ne bi klepali vseh mogočih neumnosti." Pri tem se je zdelo, da se gospod Blaser počutil nekoliko neprijetno.

"Kar tja v en dan pa ljudje tudi ne klepetajo. Ponajvečkrat tiči nekaj resničnega za govorci. Jaz pa bi rad poznal pravo resnico. Ali mi ne bi mogli nekoliko pomagati?"

"Jaz? Jaz? Kako naj jaz, gospod Muller?"

"Ali ne bi mogli pisati v Sitten in vprašati po dekletovi moralni vrednosti?"

"To bi vsekakor lahko storil."

"Plačal bom stroške. Toda človeka, o katerem govorijo take stvari kakor o Terezi, nočem imeti v svoji službi."

"Storil bom to, gospod Muller. Zagotovo."

"Zdaj, z bogom, Blaser. V kratkem pridem zopet."

Anton Jakob je odšel iz občinske hiše.

Ta dan se je mnogo motovil po dvorišču in je zdaj pa zdaj utapljal svojo skrb za Terezo v kozarcu vina. Ves popoldan je predsedel pri "Medvedu", kvartal in kramljajal z ljudmi. Izredno zvito jih je napeljeval, da so govorili o Terezi in izvajal je iz njih, da so ponavljali vsa obrekovanja, ki so krožila na-

koli. Zdelo se je, da mu je v veselje, če so mu pritiskali usta na uho in mu to in ono zaupali, kar so slišali o Lahinji.

"Nič me ne preseneča," je odgovarjal na to, "ne preseneča me. Če je to res, bom naročil, da jo izženejo iz občine. Z odgonom jo bomo spravili nazaj v njen domovinski kanton. Da, pri bogu, to bomo storili."

Zvečer so si pripovedovali v vsem Gamu, da je izročil Anton Muller Lahinjo policiji in da bo pospešil njen izgon iz kantona.

Večer je prebil Anton Jakob doma. Njegov nemir se je stopnjeval v mrzličen strah za Terezo. Vedno iznova je pogledoval skozi okno, če ne prihaja kdo z gore in mu prinaša sporočilo. Kasno zvečer so prišli Tobiasja, Leonhard in Rothlisberger in prinesli Terezo. Vso pot so jo nosili. Ko so dospeli na Gamhof, so jo položili v Rothlisbergerjevem stanovanju na staro zofa. Ido so poslali, naj obvesti gospoda.

Anton Jakob je nenadoma prišel. Tereza je ležala tiho, odprtih oči in je poslušala moške, ki so pripovedovali gospodu Mullerju, kako in kje so jo našli.

"Menda si nisi ničesar zlomila, deklič neumni? Kaj?" S temi besedami je stopil Anton Muller k njenemu ležišču.

Ničesar ni odgovorila.

"No govori vendar, Terezi-ka!" ji je prigovarjal. "Ali ti je slabo?"

"Ne — ne morem," je zašepetala.

"Kako ji žare oči! O sveti Šebastian!" je rekla Hedvika.

"Zdaj se takoj odpravi, Hedvika, in telefoniraj v Arnisbenden doktorju," je dejal Anton Jakob, ki ni odvrnil očesa od Tereze. "Takoj naj pride."

Hedvika je stekla.

"Bolje bo, da jo spravimo zdaj v posteljo," je sodila Frida.

"Da! Hm! Položite jo v posteljo zgoraj v hiši," je ukazal gospod.

Zanesli so Terezo v hišo, odprli sobo za goste in jo položili v posteljo. Nato je prejela Frida ukaz, naj pripravi vroč grog, in Ida je morala teči k Buhler-ju; pripravi naj moža, ki bi lahko peljal z vozom v Steffiswald.

"Čemu v Steffiswald, gospod?"

"Ker je tam klinika. Nikar ne sprašujte!"

Malo pozneje se je pripeljal s kolesom dr. Hauser. Zmeril je Terezi temperaturo, potipal ji je žilo, poslušal njeno dihanje in izjavil, da sta vneti obe

strani pljuč in se je bati najhujšega, če ne bo imela pravilne postrežbe.

"Na to sem že mislil," je odvrnil Anton Jakob. "Nemudoma jo bom poslal na kliniko."

"To je najboljša, kar lahko ukrenete."

Anton Jakob je naročil, naj takoj zaprežejo konja. Najprej je hotel, da vozi kočijo Rothlisberger ali Leonhard, toda oba moža sta bila popolnoma izčrpana in Ila je prišla nazaj ter sporočila da ne more poslati Buhler nikogar, ker so njegovi ljudje odšli po končanem delu.

"Pojd, Hedvika," je rekel Anton Jakob. "Midva jo bova spravila v Steffiswald."

Terezo so zavili v odeje in jo zanesli na voz. Anton Jakob je prijel za vajeti. Hedvika je sedela poleg nje in si jo naslanjala na prsi. Konj je ropotal skozi tihi Gam, navzdol po blatni cesti, skozi temne smrekove gozdove, preko mnogih mostov, dokler se niso čez eno uro pokazale luči v Steffiswaldu.

Pred vhomod privatne klinike je Anton Jakob ustavil. Terezo so zanesli v poslopje in gospod Muller je odredil vse potrebno, da so ji dali sobo prvega razreda in da ji bodo izredno skrbno stregli. Nato se je odpravil domov.

"Ja, Hedvika," je dejal svoji spremljevalki, medtem ko sta se vozila skozi temno noč, "zdi se, da gre vse narobe. Toda čisto pridejo stvari same po sebi zopet v pravi tir. Bila bi velika škoda, če bi morala Lahinja umreti, ali ni res?"

"Mnogim ljudem je bolje, če umrejo," je mračno odvrnila.

Anton Jakob ji je položil roko okoli obsežnih bokov.

"Upajmo, da to ne bo škodovalo otroku, ki ga nosiš," je dejal skoraj nežno. "Tega bi mi bilo žal." Pomolčal je in nato nadaljeval:

"Kdaj te bo Pavlek poročil?"

"Neprestano mi obljublja."

"Toda kdaj bo zares storil?"

Pohiti naj. Bilo bi bolje za vaju oba."

(Dalje prihodnjik)

Mali oglasi

Farma naprodaj

Majhna hiša s 5 sobami; v zelo dobrem stanju ter s kletjo pod vso hišo. 3½ akra zemlje zelo dobra za obdelovanje. Tudi vrt. Nahaja se v Geneva, Ohio, za podrobnosti pa pokličite GL 6055.

Pozor!

Kdor ima sina pri vojakih, ki se nahaja v Avstriji, je vljudno prošnja, da pusti svoj naslov v uradu tega lista.

SOUND SYSTEM
INDOOR OR OUTDOOR
Posebni popust za društva
B. J. Radio Service
1363 E. 45 St. — HEnd. 3928

Naprodaj je

hiša s 10 sobami, 5-5 sob, s sobo in kopalnico na 3. nadstropju. Kokošnjak, velika lota. Cena \$7,200. Pokličite LI 9837, ali se zglasite na 14315 Darley Ave.

Cleveland Orchestra
Erich Leinsdorf, dirigent
SEVERANCE četrtak, 18. okt., 8.30
DVORANA sobota, 20. okt., 8.30
Beryl Rubenstein, piano
VES BRAHMS PROGRAM
Vstopnice v Severance dvorani CE 7300

KADAR POTREBUJETE ZAVAROVALNINO
proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe itd., se lahko in zanesljivo obrnete na
L. Petrich
19001 Kildeer Ave.—IV. 1874

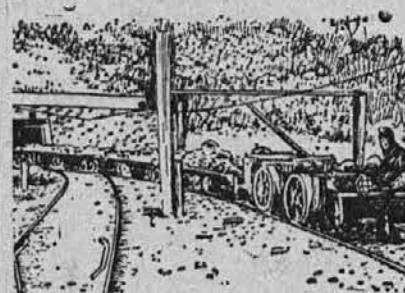
NORTHERN FURNACE
Fornice inštaliramo ter popravimo vsakovrstne fornice z novimi ali rabljenimi deli.
1172 E. 79 St.
HE 4146 HE 6344

Oglašajte v Enakopravnosti

Naprodaj je lesena hiša

za 2 družini; 6 sob spodaj, 5 zgoraj. 3 garaže. Letni davki znašajo \$45. Nahaja se na 1271 E. 61 St. Cena \$3,500 v gotovini. Pokličite Mr. King, CH 2546.

Behind Your Bonds
Lies the Might of America



MILES OF COAL
Nearly 55 million tons of coal lie under Oklahoma, the workable area covering 10,000 square miles. Mining began in 1872 and reached its peak of 4,848,288 tons in 1920. Long after the oil supply may dwindle, coal will still be a major asset in the state. Our National assets are the assets behind Victory Bonds.
U. S. Treasury Department

Za delavce

Išče se

ZIDARJE IN TEZARJE

Dobra plača

Kdor se zanima, naj se oglasi na

960 E. 185 St.



DELAJE V MODERNEMU POSLOPU
THE TELEPHONE CO.
potrebuje

ŽENSKE delavke hišnih

Downtown posloj

Stalno delo—Dobre

Polni ali delni čas

6 večerov v tednu

5:10 do 1:40 zj.

Zglasite se na

Employment Office

700 Prospect Ave. sobota

od 8. zj. do 5. pop.,

razven ob nedeljah

THE OHIO BEL

TELEPHONE CO.

Išče se

DELAJCA ZA NA FARM

Stalno delo.

Naslov se naj pusti v

tega lista.

ŽENSKE

za snajenje uradov

šću downtown nahajajo

posloj. Ob večerih.

čas ali delni čas. Dobre

ča od ure. Stalno delo.

site se pri predelavah

bi 360

HANNA BLDG.

14th & Euclid Ave.

Mali oglasi

Naprodaj je

peč z cirkularnim

in ptičja kletka. Po

ob večerih LI 2665.

Mošt za vino



\$65.00 sod

\$70.00 s sod

v Perry, Ohio, ali pa

pripeljemo na dvor

\$68.00 in \$78.00

Pokličite Perry 213

pišite na

Perry Cider

PERRY, OHIO

REDNA MESEČNA

podružnice št. 5

se vrši vsako tretjo

mesecu v sobi št. 4

doma, na St. Clair

Asesment se pobira

25. v mesecu v S

Tony Krampel

1003 E. 66 Place

Oglašajte v Enakopravnosti

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO.'S BASEMENT

Za dekleta, žene, pol-mere

NOVE OBLEKE

Popolna izbira oblek za biznes...
popoldansko in večerno nošo

za dekleta!

pol-mere!

za žene

8.95

Razprodali smo jih zadnji teden! Nabavite si jo zgodaj v ponedeljek!

Z OGLEDALOM NA VRHU torbice

V gladkem Karatol ali Alligator usnjul

Ali iščete "nekaj drugačnega" v ročni torbici? Tu je! Kar odprite zgoraj in videli boste sami sebe v priročno vdelanem ogledalu! Rjavo alligator usnjo, ali rdeč, črn ali rjav koroseal.

Naročila po pošti in telefonu—
Pokličite CHerry 3000

1.95

poleg 20% fed. davka

Izdelani po "Girdlecraft!"

ZIPP-ER Girdles

6.45

Lahki girdle, ki se bo čudovito dobro podalo vašemu životu! Cotton in rayon brocade material, ozadje brez košenih opor, z dvema košenimi oporami spredaj. Dolgi 16 inčev. Mere 26-32.

Na dan obletnice praznovanje in ceremonije prve lopate

Za pozidavo novih hiš na pogorišču pionirskih domov

vrši se pod avspicijo

ST. CLAIR NORWOOD COMMUNITY
REHABILITATION KORPORACIJE

v soboto, 20. okt., 1945

PROGRAM:

Dopoldan ob 10:00 a. m.

Slovesna zadušnica v cerkvi sv. Vida

Popoldan ob 2:30

Vogal E. 61. ceste in Carry Ave.

IZVAJANJE PROGRAMA:

Governer Frank J. Lausche

Župan Thomas A. Burke

IZROČITEV ZEMLJIŠKIH LISTIN "DEEDS"

ZAČETEK LOPATE Z DELOM

Councilman Edward Kovačič, chairman

Predstavitve gostov in zastopnikov

Za slučaj dežja, se bo program vršil istočasno v

S. N. Domu, v avditoriju